

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران
۱۵ اپریل ۲۰۱۷

روز جهانی کارگر گرامی باد !

اول ماه مه در شرایط گسترش مبارزات طبقه کارگر در سراسر جهان سرمایه داری، با همت شخصیت های کمونیستی چون لیب کینخت، بیل، کلارا زتکین، پل لافارک در کنگره کارگران انترناسیونال در سال ۱۸۸۹ به عنوان روز کارگر تعیین شد. از آن زمان تا کنون کارگران سراسر جهان بسته به شرایطی که در آن قرار گرفته اند به شکل های مختلف این روز را پاس داشته و در مبارزه شان علیه بورژوازی بر خواست های به حق خود پای می فشارند.

سال ۱۸۵۶ بود که کارگران استرالیا برای اولین بار ضمن تأکید بر ضرورت قانونی شدن ۸ ساعت کار روزانه، روزی را برای توقف کار و بر پائی جشن و شادی انتخاب کردند. ۳۰ سال بعد یعنی در سال ۱۸۸۶ کارگران امریکائی به تاسی از ابتکار رفقای استرالیائی خود در اول ماه مه با توقف چرخ های تولید به خیابان ها ریختند و این روز را روز اعتصاب بین المللی نامیدند. در تمام طول این سال ها تا زمانی که سرانجام کنگره انترناسونال این روز را به عنوان روز جهانی کارگر رسمیت بخشید، طبقه کارگر در همه جا برای نیل به ۸ ساعت کار روزانه جنگید و این شعار را بر بیرق سرخ خود درج نمود.

در بستر این مبارزات در بسیاری از کشور ها ۸ ساعت کار روزانه قانونیت یافته و در برخی از کشورهای پیشرفته سرمایه داری، کارگران حتی از آن هم فرا تر رفته و ساعات کار کمتری را بر سرمایه داران تحمیل نموده اند. اما در کشورهای تحت سلطه امپریالیست ها، وضع کاملاً متفاوتی وجود دارد. در این کشور ها که ایران یکی از نمونه های آن است، حتی اگر هشت ساعت کار روزانه در قانون پذیرفته شده، در موارد بسیاری، کارگر مجبور است ساعات طولانی فراتر از هشت ساعت کار کند تا قادر به تأمین معاش خود گردد.

گرامیداشت روز اول ماه مه، هر ساله برای کارگران نه تنها یادآور مبارزات هم طبقه ئی های خود در گذشته بوده بلکه به آن ها نیرو و انرژی جدیدی می دهد تا در راه تحقق خواست های خود پیگیرانه مبارزه کنند. در گرامیداشت این روز در یک کشور، کارگران با برگزاری تظاهرات های میلیونی قدرت طبقاتی خود را به نمایش می گذارند و در کشور دیگری با برگزاری تجمعات کوچک و گاه مخفیانه این روز را گرامی می دارند. به این ترتیب، در همه جا، چه در

تظاهرات های بزرگ و چه در تجمعات کوچک، روز جهانی کارگر به روز نمایش عزم و قدرت طبقه کارگر و نشان دادن درجه تشکل و رزمندگی کارگران بدل شده است.

در ایران، زیر سلطه جمهوری اسلامی به کارگران اجازه داده نمی شود تا روز جهانی خود را آزادانه جشن بگیرند. همچنین حداقل دستمزد آن ها را قانوناً در سطحی تعیین کرده اند که کارگر قادر نیست با ۸ ساعت کار، هزینه های زندگی خود و خانواده اش را تأمین نماید. تنها نگاهی به حداقل دستمزدی که جمهوری اسلامی برای سال ۹۶ تعیین نموده یعنی ۹۳۰ هزار تومان در ماه، خود گواه روشنی است بر این واقعیت که کارگر باید سه یا چهار برابر کار کند تا تازه به خط فقر رسماً اعلام شده برسد. افزایش عملی ساعات کار روزانه، در واقعیت شدت استثمار کارگران را فزونی بخشیده و سود های بی حسابی به جیب کارفرما ها می ریزد. تازه به رغم این واقعیت باز هم بورژوازی دندان گرد ایران از پرداخت به موقع همین حداقل حقوق هم خودداری می کند. سرمایه داران دستمزد کارگران را برای ماه ها در حساب بانکی خود نگهداشته و از بابت بهره آن پول ها، سود می برند. در چنین وضعیتی است که پرداخت حقوق های معوقه به رایج ترین مطالبه کارگران تبدیل شده و شاهد هستیم که کارگران در اعتراضات کارگری خود فریاد می زنند "ما گرسنه ایم".

امسال نیز طبقه کارگر رنج دیده ما در شرایطی به استقبال روز جهانی خود می رود که سرمایه داران زالو صفت با کمک سر نیزه سگ نگهبان شان - جمهوری اسلامی - از ایجاد تشکل های مستقل کارگری جلوگیری کرده و یک پراکندگی دردناک به کارگران تحمیل نموده اند. آن ها با تلاش برای تضعیف قدرت مقاومت کارگران، هم ساعات کار را فزونی بخشیده اند و هم از پرداخت حقوق های ناچیز کارگران به آن ها خودداری کرده و کارگران را در مرداب فقر و فلاکت و گرسنگی رها کرده اند. در چنین شرایطی، راهی در مقابل کارگران باقی نمانده جز این که با تشدید مبارزات خود علیه سرمایه داران و رژیم حامی آن ها از زندگی و شرافت کارگری خود دفاع نمایند و ما امروز در سراسر ایران شاهد چنین برخوردی از طرف کارگران مبارز هستیم. امری که خود در خدمت هموار کردن راه سرنگونی رژیم ضدکارگری و وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی قرار دارد. نجات کارگران از شرایط دهشتناکی که سرمایه داران زالو صفت برای آن ها شکل داده اند - که زبان از بیانش قاصر است - تنها و تنها با سرنگونی جمهوری اسلامی و نابودی نظم سرمایه داری ظالمانه حاکم بر کشور میسر است، امری که تنها در بستر یک مبارزه مسلحانه انقلابی امکان پذیر می گردد.

بر قرار باد اتحاد کارگران سراسر جهان!

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

پیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

چریکهای فدائی خلق ایران

فروردین [حمل] ۱۳۹۶ - اپریل ۲۰۱۷